

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

זמנים שבת קודש פרשת תשפ"ד **תצוה** גיליון 010

הדברי תורה לעילוי נשמת החיילים שנפלו
ולעילוי נשמת אלתר צבי אריה בן חיים יאכנעס
ולרפואת הפצועים

הדלקת נרות ירושלים 16:56

צאת השבת 18:09

זמני תפילה שבת קודש

12:30	ערש"ק מנחה א' –
17:21	ערש"ק מנחה ב' –
17:36	קבלת שבת בשקיעה
מעריב מיד אחרי קבלת שבת	
5:59	שחרית עם הנץ מתחיל שוכן עד
8:30	שחרית מנין שני שוכן עד 8:50
12:22	מנחה אי' –
16:35	מנחה בי' –
17:00	מנחה ג' –
18:09	מעריב מוצאי שבת –
18:37	מעריב של רבינו תם –

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת תצוה פרק כ"ז פסוק כ'

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד

הרמב"ן מסביר שכאשר התורה דנה בעשיית הבגדים המיוחדים שהכוהנים ילבשו, אומרת התורה כי משה צריך לדבר אל מי שליבם מלא חכמה והם ייצרו את הבגדים המיוחדים האלה.

הרמב"ן מסביר את הסיבה לכך שמשה הכיר בחוכמתם וידע איזו עבודה ראוי לתת לכל אחד מהם.

קשה להבין את הרמב"ן הזה. קודם כל, אנחנו צריכים להבין מי היו העובדים האלה. יש 2 אפשרויות. הראשון הוא שאלו היו אנשים שלמרות שהם היו עבדים במצרים הם למדו מיומנויות מסוימות מהוריהם ומסביהם, וכמה אנשים היו אורגים וחלקם היו נגרים וכו'. או שנית, לאף אחד מהם לא היו כישורים ספציפיים בגלל שהם היו עבדים במצרים במשך 200 השנים האחרונות פלוס.

כעת ננסה לתרגם את הרמב"ן הזה למשהו שאליו נוכל להתייחס. אם אדם בונה בית והוא מוציא פרסומת שהוא מחפש חשמלאים, אינסטלטורים, נגרים וכו'... שיבואו לבנות את הבית שלו, האם הבנאי לא ישאל פשוט את האדם מה תחום התמחותו ויבקש ממנו לעשות את העבודה? למה הוא צריך חכמה מיוחדת כדי לדעת איזו עבודה לתת לכל איש מקצוע. זה לא יהיה הגיוני לומר לנגר להתקין את המזגנים.

אם מצד שני, הוא שוכר עובדים לא מיומנים והוא התכוון להראות להם מה לעשות, מה החוכמה שתהיה לבוס יותר מאשר לשאול את העובדים עצמם מה הם חושבים שירצו לעשות?

אותו הדבר צריך לחול על העובדים במשכן. אם הייתה להם מיומנות מסוימת, אז הוא לא צריך חוכמה מיוחדת כדי להקצות לעובד את העבודה המתאימה למערך לכישורים שלו. אם לעומת זאת, לאף אחד מהם לא היו כישורים אז איזו חוכמה מיוחדת הייתה למשה שאפשר לו להקצות להם עבודה יותר מאשר רק לשאול את העובדים מה הם חושבים שהם ירצו לעשות?

התשובה יכולה להיות שאנחנו לא מבינים מה באמת מאפשר לאדם להצליח בכל דבר שהוא עושה בחיים. כאשר אדם בוחר בקריירה, ישנם עניינים אישיים רבים המשפיעים על החלטה שלו. כאשר התפקיד אינו מתיישב במלואו עם הפונטציאל של האדם, הוא לו יתחבר אליו ב-100% ולא יצליח ב-100%. זה נכון לגבי מי שהתאמן ויש לו כישורים מתחום מסוים וזה בהחלט יהיה נכון לגבי משהו שאין לו מיומנות מסוימת והוא בוחר לעבוד בתחום מסוים, האינטרסים האישיים שלו בהחלט ישפיעו על הבחירות שלו. שכאשר אדם אינו מיושר לחלוטין לעבודתו, הוא לעולם לא יוכל להשקיע את כל ליבו בכל דבר שהוא עושה.

החוכמה שהייתה למשה רבינו הייתה להיות מסוגל לראות דרך כל האינטרסים האישיים של האדם ולדעת באמת איזו עבודה תתיישר עם היכולות היחודיות שלו ותאפשר לו לשים את כל ליבו בכל דבר שהוא עושה.

זה לא חל רק על עבודתו של אדם אלא זה חל על עבודת ד' שלו בכל היבט בחיים שלו.

תפקידו של מורה ומדריך טוב הוא לכוון כל תלמיד לתחום שבו הוא יהיה הכי מוצלח. זה לא אומר שאין לעודד אדם להיות מעורב בכל היבטי התורה ועבודות ד' אבל איפה להשקיע את רוב האנרגיות שלו. למשל בלימוד תורה יש לעודד אדם שיש לו זיכרון נהדר אך אינו אנליטי מדי להוציא יותר מהזמן והאנרגיות שלו בכיסוי השטח ובחזרה של מה שנלמד.

מישהו שיש לו אנליטיות מיומנויות ולא זיכרון גדול יש לעודד אותו להשקיע את זמנו בלמידה בעיון. יש אנשים שלימוד הלכה להיות רב ופוסק מתאים להם ועבור אחרים לא. אותו הדבר חל על מה שאדם בוחר לעשות בחייו. אדם שאין לו יכולת להוציא שעות לימוד גמרא אבל הוא נהדר עם ילדים יש לעודד אותו להיות רבי בחיידר או יש לעודד מישהו שהוא מארגן מצוין אבל מתקשה להשקיע שעות בלמידה ללכת לעבודה ולהיות תומך בתורה כמובן תוך הקפדה על כך שהוא ימשיך לקבוע סדר לימוד בכל יום כל אחד לפי יכולתו.

הדבר החשוב ביותר הוא שכל אדם יכוון להוציא את האנרגיות שלו בתחום שבו מה שהוא עושה מתיישב עם היכולות הייחודיות שלו בכך שכל בני ישראל יצליחו בעבודות ד' שלהם.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN**פרשת תצוה פרק כ"ז פסוק כ'****ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד**

The Ramban explains that when the Torah discusses the special garments for the Kohanim, the pasuk says that, "Moshe should speak to those whose hearts are filled with wisdom and they will make these special garments." The Ramban explains that Moshe recognized their wisdom and knew which work would be appropriate to give each one of them.

This Ramban is difficult to understand. First of all, we need to understand who these workers were. They were either people that developed certain skills from their parents or grandparents despite being slaves in Mitzrayim. Or they were people with absolutely no skills at all who stepped up to the task at hand.

Why would Moshe need special wisdom to know what job to give each professional? If the people that Moshe chose were already skilled workers, then Moshe should have assigned each one to tasks that suited their expertise. And if the people that Moshe chose had no previous skills, then Moshe should have just asked the workers what they think they'd be good at. This also wouldn't require any special wisdom to just assign people jobs that they feel inclined to do.

The answer is that we don't really understand what allows us to be successful in anything we do in life. When a person chooses a career, there are many potential personal interests that impact his decision. When the job does not fully align with the person's potential, he will not 100% connect to it or be successful at whatever it is. This is true with someone who trained and has skills in a certain area, and it will certainly be true with someone that does not have any particular skills and just chose a career path that interested him. When a person is not fully aligned with his work, he will never be able to put his whole heart into anything that he does.

The wisdom that Moshe had was his ability to see through all of a person's personal interests and truly know what work would align with his unique capabilities. This doesn't just apply to a person's job. It also applies to all aspects of our Avodas Hashem. The job of a teacher is to direct his students down the path where they will be most successful. This does not mean that a person should not be encouraged to be involved in all aspects of Torah and Avodas Hashem. It just means that there are certain areas where each individual should put more emphasis. For example, in Torah learning, if someone has a great memory and is not overly analytical, they should be encouraged to spend more of their time covering ground and reviewing their learning. Some people gravitate towards Halacha and might be a good fit to become a Rav or Posek. Some people are great with kids and should become a cheder Rebbe. Others are talented in careers and should be supporters of Torah while still finding set times to learn. The most important thing is that every person is directed to expend their energies in the area that aligns with their unique abilities. By doing this, all of Bnei Yisroel will be successful in their respective Avodas Hashem.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת תצוה פרק כ"ח פסוק ב'

ועשית בגדי קדש לאהרון אחיך לכבוד ולתפארת

הספורנו מסביר שהמילה תפארת פירושה שהכהן צריך להעביר תחושת יראה על סביבתו כאשר שתלמידיו חקוקים על לבו ועל כתפיו. את הספורנו הזה קשה מאוד להבין.

הבה ננסה לדמיין לרגע בעצמנו מה יגרום לנו לנו להרגיש תחושת יראה ממישהו. זה יכול להיות לראות אדם עשיר באמת שחי באחוזת ענקית או נשיא מדינה, ספורטאי גדול או להבדיל אלף הבדלות שרואים את אחד מגדולי ישראל כל אלה הם אנשים שהגיעו לרמות הגבוהות ביותר בתחום מסוים בחיים. הדבר היחיד שאתה לא תבחר באופן ישיר כדי ליצור את תחושת היראה הוא מישהו ששמות תלמידיו תפוזרים על הבגדים שלו. לפי זה, אם רצית שהכהן גדול ייתן תחושה של יראה, למה אתה לא מתמקד בבגדים המפוארים שהוא לובש מלאים בזהב ואבנים יקרות או בעובדה שהוא אחד האנשים העשירים ביותר בבני ישראל או אחת משלל התכונות המיוחדות האחרות שהיה לכהן גדול?

התשובה יכולה להיות שהבנתנו של תחושת היראה היא לוקה בחסר. כשאדם רואה מישהו שהצטיין בהיבט מסוים של החיים שבהחלט יוצר בנו הרגשה של וואו, הוא עשה משהו מיוחד אבל זו לא באמת יראת כבוד כי הוא גדול בתחום מסוים אחד. כל אדם, אם הוא מתרכז בתחום מסוים הוא יכול להיות נהדר בתחום הזה. עם זאת, מה שבאמת מדהים הוא כאשר אדם שם את הפוקוס והדאגה שלו על אנשים אחרים.

זה יכול להיות מה שהספורנו מנסה ללמד אותנו. מה שהפך את כהן גדול למדהים לא היה ההישגים אישיים שלו אלא הדאגה שלו לכל אחד מבני ישראל. כאשר אדם מחפש לחקות מישהו או להתרשם ממישהו הוא לא רק יתמקד בהישגים שלו אלא במקום זאת, עליו לראות היכן הוא שמו את הפוקוס שלו, האם זה היה בגדולתו או גם באחרים. כשאדם רואה איש עסקים או ספורטאי מצליח, הוא לא צריך להגיד אני רוצה להיות כמוהו, הוא כל כך מיוחד, שכל אדם ששם את כל האנרגיות שלו על עצמו יכול להיות נהדר בתחום מסוים. עם זאת, אם אתה רואה אדם שאכפת לו מהאנשים סביבו ושם אחרים לפני עצמו זה אדם שצריך לתת לנו תחושה של יראה.

אחת הדרכים שבהן אנו מתארים את גדולתו של ד' היא שהוא עוסק בכל דבר בבריאה מחיות הקטנות ביותר להרים הגדולים ביותר. זה משהו שאנחנו צריכים לחקות ולהתמקד בו בחיים שלנו כי גדולתו האמיתית של אדם היא לא רק מה שהוא עצמו עשה אלא מה שהוא עשה בשביל אחרים.

יש סיפור על בנו של הרב חיים ואלוזין שאמר שכאשר אביו נשאל מה הוא מטרתו של יהודי בעולם הזה, הוא ענה לעזור ליהודי אחר. זו התכונה שבאמת עושה את האדם גדול וזו אחת התכונות שאנו רואים בכל גדולינו אשר מלבד גדולתם בתורה הופכת אותם לראויים באמת להיות מדהימים בעינינו.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת תצוה פרק כ"ח פסוק ב'

ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת

The Sforno explains that the word תפארת means that the Kohein Gadol should give over the feeling of awe on his surroundings as his students are engraved on his heart and on his shoulders.

This Sforno is very hard to understand. Let us try to imagine for a moment what would cause us to feel awe of something? Maybe it's seeing a truly wealthy person living in a huge mansion or the president of a country or a great athlete or I'havdil elef havdolos seeing one of the Gedolei Yisroel. All of these are people who reached the highest levels in a particular area of life. The one thing you would not pick to give off that feeling of awe is someone who has the name of his students sewn on his clothing. If the Kohein Gadol was supposed to give over a sense of awe, why didn't it come from his fancy garments made of gold and precious stones or from the fact that he was one of the wealthiest people in Bnei Yisroel?

We learn from here that our understanding of awe is completely flawed. When a person sees someone that excelled in a particular aspect of life, it certainly creates a feeling of, "Wow, he did something special!" But that person only excelled because he put his focus on one particular area. If we all focus on one aspect, we could also each excel in many areas in life. However, what is truly *awesome* is when a person puts his focus and care on *everyone around him*! This is because caring about others more than yourself means that you forgo working hard to be the best in a certain area and focus all of that energy on others around you. This focus on others is what makes a person great!

This could be what the Sforno is trying to teach us. What made the Kohein Gadol awesome was not his personal achievements, but rather his care for every member of Bnei Yisroel. We shouldn't just be in awe of the personal achievements of people in this world. We should be in awe by people who put their focus on others. Who cares about a successful business man or athlete that spent countless hours building himself up! That shouldn't make us say "wow." You should only have a sense of awe when you see a person who cares about others.

This quality of the Kohen Gadol to focus on others is a way of emulating Hashem. One of the ways we describe the greatness of Hashem is that He focuses on everything in creation, from the smallest animals to the greatest mountains. This is something that we need to imitate. Our greatness is measured on what we do for others.

Someone once asked Rav Chaim Valuzion, "What is the purpose of a Jew in this world?" Rav Chaim Valuzion responded, "To help another Jew." This is the trait that truly makes a person great and this is one of the traits that we see in all of our Gedolim. This is what truly makes a person worthy of being described as *awesome*.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת תצוה פרק כ"ח פסוק י"ב

ושמת את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרון את שמותם על שתי כתפיו לזכרון

רש"י מסביר שכשאר התורה אומרת ששתי האבנים היקרות שהיו חרוטות עליהן את שמות שבטי ישראל והיו מונחות על כתפו של הכהן גדול לזכרון זה לא היה לכהן גדול לזכור אלא למען ד'. כשד' יראה את שמות השבטים כתובים לפניו, הוא יעשה זאת לזכור את צדקתם.

קשה להבין את רש"י זה. ד' הוא כל יודע וכל חזק וכפי שאנו אומרים פעמים רבות בתפילה של זכרונות בראש השנה ד' לא שוכח שום דבר בכל ההיסטוריה של העולם לעולם, אז למה כן ד' צריך שנכתוב את שמות השבטים ונשים אותם על כתפי הכהן הגדול כדי לזכור את הצדקות שלהם?

התשובה היא כמובן שד' לא זקוק לכל עזרה כדי לזכור כל הזמן את צדקת השבטים, אלא הוא בא ללמד אותנו שיעור חשוב מאוד כיצד עלינו להתייחס לד' וגם לאנשים אחרים.

יש הבדל בין לדעת על מצב לבין התמקדות במצב. כשאדם יודע על מישהו שעובר סיטואציה קשה, הוא מרגיש רע עם זה אבל ככל שהיום שלו עובר זה הולך ונהיה נדחק לרקע ורק אם הוא מתמקד בזה הוא ינסה לעשות משהו עבור אותו אדם או דרך תפילה או אמצעים אחרים. יתר על כן, יש הבדל באופן שבו אנו מתייחסים לאדם אם הוא רק עשה משהו נחמד לנו עכשיו לעומת אם הוא היה עושה לנו משהו נחמד כמה חודשים קודם לכן. אם אדם עשה משהו נחמד בשבילנו עכשיו, נתנהג כלפיו נחמד במיוחד אבל אותו אדם חודשיים מאוחר יותר כשאנחנו לא מרוכזים יותר במה שהוא עשה עבורנו, לא נתנהג כלפיו באותה צורה.

זה יכול להיות מה שרש"י מלמד אותנו. כמובן, ד' זוכר הכל תמיד אבל כשבני ישראל חטאו, המעשים הטובים שעשו אבותינו יכולים ליפול ברקע מכיוון שאנו באמת לא ראוים להגנה שבא בזכות מעשיהם. אולם, כאשר ד' כביכול מכריח את עצמו להתמקד במעשי השבטים, מעשיהם יהיו בראש מעייניו והוא ירחם עלינו בזכותם.

בחיינו, טבעו של אדם הוא כזה שדברים זזים מהר מאוד ממרכז הדעת שלנו כאשר אנחנו שומעים עליהם לרקע. האחריות שלנו היא להבטיח שהמצוקות של אנשים אחרים יישארו בראש מעיינינו, כך שנוכל כל הזמן להתפלל או לנקוט פעולות הכרחיות אחרות כדי לעזור להם. ראינו לאחרונה כיצד מצוקת החטופים המוחזקים בעזה עברה ממוקדמות דעתם של אנשים לאן זה היה אחרי שזה קרה רק לחלק האחורי אחרי כמה חדשים, אפילו שדברים לא השתנו עבורם. זה טבעי אבל אנחנו חייבים לעבוד על עצמינו כדי שנישאר מרוכזים בצרות של כל בני ישראל. יתר על כן, אנחנו גם צריכים להתמקד ולזכור את כל הטוב שאנשים עשו עבורנו ועל בסיס זה נשאף לצמוח כל הזמן אצלינו מערכות יחסים עם אנשים אחרים. עם זאת, אפילו יותר חשוב, עלינו להתמקד תמיד בטוב הגדול שד' עשה איתנו מהיום שנולדנו ועד עכשיו ודרך זה נשאף כל הזמן לצמוח בעבודת ד' שלנו מתוך הכרה בכל הטוב שד' עשה ועושה עבורנו.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת תצוה פרק כ"ח פסוק י"ב

ושמעת את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם על שתי כתפיו לזכרון

The Torah says that the precious stones which contained the names of the tribes of Israel were placed on the shoulder of the Kohein Gadol as a "remembrance." Rashi explains the remembrance wasn't for the Kohen Gadol. It was solely for Hashem. When Hashem sees the names of the tribes written in front of him, He will remember their righteousness.

This Rashi is difficult to understand. Hashem is all knowing and all powerful. We say many times in the prayer of Zichronos on Rosh Hashana that Hashem doesn't forget anything in the entire history of the world. If so, why does Hashem need us to write out the names of the shevatim and place them on the shoulder of the Kohen Gadol in order to remember their righteousness?

The answer of course is that Hashem doesn't need any assistance to constantly remember the righteousness of the shevatim. Instead, it is coming to teach us a very important lesson in how we have to relate to other people and be like Hashem. There is a difference between *knowing* about a situation and *focusing* on the situation. When a person knows about someone going through a difficult situation, he initially feels bad about it. But as his day goes on, those thoughts of feeling bad for the person gets pushed into the background. He'll only do something for the person if he really takes out the time to think about the pain that the person is suffering with. Furthermore, there is a difference in how we relate to a person if he had just done something nice to us versus if he had done something nice to us a couple of months earlier. If a person recently did something nice for us, we will act towards him in an exceptionally nice manner. But that same person two months later might not get the same treatment when we're no longer focused on what they did.

This could be what Rashi is teaching us. It goes without saying that everything that has ever happened in the world is known to Hashem. Chas v'shalom, there's no concept of "forgetting" by Hashem. However, when Bnei Yisroel sin, the righteous deeds that our forefathers did can fall into the background as we are really not deserving of the protection that comes from the merit of their deeds based on our actions. However, when Hashem focuses on the deeds of the shevatim, their deeds will be forefront in His mind and He will have mercy on us in their merit.

The nature of a person is that things that were once in the forefront of our minds often find themselves taking a backdrop even though the situation still exists. It is our responsibility to ensure the tribulations of other people remain in the forefront of our minds so we can constantly daven or take other necessary actions to help them. We have seen recently how the plight of the hostages being held in Gaza has taken a backdrop despite being at the forefront of our minds not too long ago, and despite the tragic situation for so many hostages still being the same. This is natural but we have to work on ourselves so that we remain focused on the tzaros of all of Bnei Yisroel. Furthermore, we also need to focus and remember all the good that people did for us and based on that we will strive to constantly grow in our relationships with other people. And most importantly, we have to always focus on the good that Hashem has done with us from the day we were born until now. Through all of this, we will constantly strive to grow in our Avodas Hashem and use the koach of "remembering" to enable us to focus on the good and the bad that surrounds us.

קייטרינג בשרי ופרווה

מחירים
אטרקטיביים

הזמנה
מראש

אוכל
מפנק

נקודות איסוף
הר נוף
ביתר עילית

כל המוצרים
בהכשר הבד"ץ

שירות
משלוחים

**ארוחות וסלטים לשבת
שירותי קייטרינג לכל אירוע**

ברית מילה\ברית\בת\בר מצווה
אירוסין\שבת חתן
בר מתוקים\מלוחים
מגשי אירוח

levanagraphism@gmail.com

להזמנות דבורה
052-5658566
ירושלים

